

den tagne Beslutning ud af Kraft, indtil Sagen har været forelagt Justitsministeriet til Afgørelse.

I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforrifter i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saa vel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigt Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saa vel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Bestaenhed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets, i København Sundhedskommissionens, Beslutning ophører, udstedes derom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne, naar saadant sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Begæring indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, Distrikt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

Naar de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udfærdiges Regulativer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de syges Behandling at fordele paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

### § 3.

Oversundhedskommissionen har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted indenfor Kommissionens Virksomheds Omraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Støn er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omhu for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, eller det i øvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekendtgørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab.

Enhver Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saa vidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begæres, og